

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ ΓΙΑΝΝΗ ΜΟΡΑΛΗ

Το χρονολόγιο για τον Γιάννη Μόραλη συντάχθηκε από τον Νίκο Παΐσιο, με βάση τις εκδόσεις *Γιάννης Μόραλης*. Εμπορική Τράπεζα, Αθήνα 1988 και *Ι. Μόραλης. Μια ανάχνευση*, Μικρή Άρκτος, Αθήνα 2008.

Δημοσιεύεται στην έκδοση: *Γιάννης Μόραλης. Σχέδια 1934 – 1994*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 2008.

- 1916 Ὁ Γιάννης Μόραλης γεννήθηκε στὴν Ἄρτα στὶς 23 Ἀπριλίου / 6 Μαΐου, δεῦτερο παιδί τοῦ φιλολόγου Κωνσταντίνου Μόραλη καὶ τῆς Βασιλικῆς Μιχάλη.
- 1922 Ἡ οἰκογένειά του ἐγκαθίσταται στὴν Πρέβεζα ὅπου ὁ πατέρας του μετατίθεται ὡς γυμνασιάρχης.
- 1927 Ἡ οἰκογένεια Μόραλη ἐγκαθίσταται μόνιμα στὴν Ἀθήνα Παράλληλα μὲ τὰ σχολικὰ μαθήματα, ὁ ἔντεκάχρονος Μόραλης παρακολουθεῖ μὲ τὸν πατέρα του τὸ «κυριακάτικο μάθημα» στὴν ΑΣΚΤ. Ἐχει ἤδη πάρει τὴν ἀπόφαση νὰ γίνει ζωγράφος.
- 1931 Προετοιμάζεται ἀπὸ τὸν ζωγράφο Γιάννη Γεωργιόπουλο γιὰ τὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις στὴν ΑΣΚΤ. Ἐπιτυγχάνει, καὶ σὲ ἡλικία 15 ἐτῶν ἐγγράφεται στὸ Προπαρασκευαστικὸ Τμήμα μὲ καθηγητὴ τὸν Δημήτρη Γερασιώτη. Ἐκεῖ γνωρίζεται μὲ τὸν Γ. Τσαρούχη, τὸν Χ. Καπράλο καὶ τὸν Ν. Νικολάου. Στὴ συνέχεια, ἀφοῦ ἐπιτυγχάνει στὶς ἐξετάσεις, παρακολουθεῖ γιὰ δύο μῆνες περίπου μαθήματα ζωγραφικῆς στὸ ἐργαστήριό τοῦ Κ. Παρθένη καὶ μετὰ στὸ ἐργαστήριό τοῦ Οὐμβέρτου Ἄργυροῦ.
- 1932 Μαζὶ μὲ τὸν Τάσσο, τὸν Γιώργη Δήμου, τὸν Μωσὴ Ραφαὴλ καὶ τὸν Κώστα Ντάκο παρακολουθεῖ μαθήματα χαρακτηριστικῆς στὸ ἐργαστήριό τοῦ Γιάννη Κεφαλληνοῦ, ποὺ μόλις εἶχε ἀρχίσει νὰ λειτουργεῖ
- 1933 Ἐκθέτει γιὰ πρώτη φορὰ τέσσερα ἔργα του σὲ ὁμαδικὴ ἔκθεση, μαζὶ μὲ τὸν Γιώργη Δήμου καὶ τὸν Νικόλαο Παπαδημητράκη, στὴν γκαλερί «Στούντιο» τῆς Νίνας Ρώκ.
- 1935 Βραβεύεται στὸ διαγωνισμὸ γυμνοῦ στὴν ΑΣΚΤ μὲ ἔπαθλο μιὰ ὑποτροφία γιὰ τὸ καινούριο παράρτημα τῆς ΑΣΚΤ, στὴ Μύκονο.
- 1936 Ἀποφοιτᾷ ἀπὸ τὴν ΑΣΚΤ. Συμμετέχει στὴν Ἐκθεση Ἑλληνικῆς Χαρακτικῆς στὸ Κόζιτσε τῆς Τσεχοσλοβακίας, ὅπου οἱ ξυλογραφίες του προκαλοῦν μεγάλη ἐντύπωση. Τὴν ἴδια χρονιά, σὲ διαγωνισμὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, κερδίζει ὑποτροφία ἀπὸ τὸ κληροδότημα τῆς Οὐρανίας Κωνσταντινίδη γιὰ σπουδὲς ψηφοθετικῆς στὴν Εὐρώπη.
- 1937 Τὸν Μάρτιο πεθαίνει ὁ πατέρας του Κωνσταντῖνος. Τὸν Ἰούνιο ἀναχωρεῖ γιὰ τὴ Ρώμη μαζὶ μὲ τὸ Ν. Νικολάου, ὅπου καὶ θὰ παραμείνουν λίγους μόνον μῆνες, ἀρκετοὺς ὅμως γιὰ νὰ ἔρθει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ σπουδαιότερα ἔργα τῆς Ἀναγέννησης. Τὸν Ὀκτώβριο ἐγκαθίστανται στὸ Παρίσι. Ἐγγράφεται στὴν Ecole des Beaux-Arts καὶ παρακολουθεῖ μαθήματα ζωγραφικῆς στὸ ἐργαστήριό τοῦ Charles Gueraïn. Παράλληλα φοιτᾷ στὴν Ecole des Arts et Metiers; ὅπου παρακολουθεῖ μαθήματα ψηφοθετικῆς (σύμφωνα μὲ τοὺς ὄρους τῆς ὑποτροφίας του) μὲ τὸν Henri-Marcel Magne.
- 1938 Παρακολουθεῖ μαθήματα τοιχογραφίας στὸ ἐργαστήριό τοῦ Ducos de l'Haille στὴν Ecole des Beaux-Arts. Στὸ Παρίσι φιλοτεχνεῖ, μεταξύ ἄλλων, τὸ πορτρέτο τοῦ Θεοδοσίου Χριστοδούλου καὶ τὸ ἔργο «Γυμνὸ»
- 1939 Ξεσπᾷ ὁ Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἀναγκάζεται νὰ ἐγκαταλείψει τὸ Παρίσι καὶ νὰ ἐπιστρέψει στὴν Ἑλλάδα.

- 1940 Ὑπηρετεῖ τὴ θητεία του στὸ στρατὸ ὡς πρωτοκολλητῆς τοῦ συντάγματος, καὶ φιλοτεχνεῖ ἀρκετὰ σχέδια μὲ θέμα τὸ στρατὸ. Συμμετέχει στὴν τελευταία προπολεμικὴ Πανελληνία Ἔκθεση στὸ Ζάππειο, ὅπου ἐκθέτει τὰ ἔργα «Γυμνόν», «Καπέλα», «Πορτρέτο Θ.Χ.» καὶ «Ὁ ζωγράφος καὶ ὁ Νίκος Νικολάου». Βραβεύεται μὲ τὸ χάλκινο μετάλλιο ζωγραφικῆς. Συμμετέχει στὴν Ἐ΄ ἐτήσια ἔκθεση τῆς Ἑνωσῆς «Ἐλευθεροὶ Καλλιτέχνες» στὸ Δημοτικὸ Θέατρο τοῦ Πειραιᾶ μὲ ἑπτὰ ζωγραφίες.
- 1941 Παντρεύεται μὲ τὴ Μαρία Ρουσσὲν καὶ ἐγκαθίστανται στὸ Κολωνάκι, Πλουτάρχου 5. Τὸ καλοκαίρι ζοῦν στὸ πατρικὸ τῆς Μ. Ρουσσὲν στὴν Κηφισιά. Στὴ διάρκεια τῆς Κατοχῆς, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τὶς οικονομικὲς δυσκολίες, ἀσχολεῖται μὲ τὴν προσωπογραφία καὶ ζωγραφίζει πορτρέτα κατόπιν παραγγελίας.
- 1945 Χωρίζεται μὲ τὴ Μαρία Ρουσσὲν
- 1947 Παντρεύεται τὴ γλύπτρια Ἀγλαΐα Λυμπεράκη καὶ ἀποκτοῦν ἕνα γιό, τὸν Κωνσταντῖνο. Ζοῦν στὴ Νέα Κηφισιά καὶ ἀφοσιώνεται στὴ ζωγραφικὴ του. Ἐκλέγεται τακτικὸς καθηγητῆς τοῦ Προπαρασκευασικοῦ Τμήματος στὴν ΑΣΚΤ.
- 1948 Συμμετέχει στὴν Πανελληνία Ἔκθεση στὸ Ζάππειο, ὅπου παρουσιάζει τὰ ἔργα «Ὁ ζωγράφος μὲ τὴ γυναίκα του» (1942-1943), «Δύο φίλες» (1947) «Τὸ τραπέζι» (1947), «Ἐγκυος Γυναίκα» (1948),
- 1949 Μαζὶ μὲ τοὺς καλλιτέχνες Νικό Χατζηκυριάκο-Γκίκα, Γιάννη Τσαρούχη, Νικό Νικολάου, Νικό Ἐγγονόπουλο, Γιώργο Μανουσάκη, Γιώργο Μαυροῖδη, Λιλὴ Ἀρλιώτη, Ἀνδρέα Βουρλούμη, Ἑλλη Βοῖλα, Κοσμὰ Ξανάκη, Νικό Γεωργιάδη, Παναγιώτη Τέπη, Μίνω Ἀργυράκη, Νέλλη Ἀνδρικοπούλου, Καίτη Ἀντυπᾶ, Μαριλένα Ἀραβαντινοῦ, Εὐγένιο Σπαθάρη καὶ τοὺς γλύπτες Κλέαρχο Λουκόπουλο, Ἀγλαΐα Λυμπεράκη, Ναταλία Μελά, καὶ Γιώργο Γεωργίου ἰδρύουν τὴν καλλιτεχνικὴ ὀμάδα «Ἀρμός». Τὸν Δεκέμβριο ὁ Γ. Μόραλης συμμετέχει στὴν ἔκθεση τῆς ὀμάδας στὸ Ζάππειο μὲ ἑννέα ἔργα, μετὰξὺ ἄλλων «Τὸ σπῖτι μου» (1949) καὶ «Φανή» (1949)
- 1951 Σχεδιάζει τὰ σκηνικὰ καὶ τὰ κοστούμια γιὰ τὸ μπαλέτο «Ἐξὶ λαϊκὲς ζωγραφίες», σὲ χορογραφία Ραλλοῦς Μάνου καὶ μουσικὴ Μάνου Χατζιδάκι, ποὺ παρουσιάζεται ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Χορόδραμα. Εἶναι ἡ ἀρχὴ μιᾶς συνεργασίας ποὺ θὰ διαρκέσει δεκαπέντε περίπου χρόνια.
- 1952 Συμμετέχει στὴν Πανελληνία Ἔκθεση στὸ Ζάππειο ὅπου ἐκθέτει τρία λάδια: «Γυμνόν» (1951), «Μορφὴ» (1951), «Σύνθεση» (1951). Τὸν Δεκέμβριο συμμετέχει στὴν ἔκθεση τῆς ὀμάδας «Ἀρμός» μὲ δεκατέσσερα ἔργα («Ἐδωδιμοπωλεῖο», «Καφενεῖο», «Μαγαζὶ στὴν Αἴγινα», «Μορφὴ 1951 καὶ 1952, «Ἐξὶ λαϊκὲς ζωγραφίες» κ.ἄ.). Μὲ τὴ συζυγὸ του Ἀγλαΐα καὶ τὸν γιό του Κωνσταντῖνο ἐγκαθίστανται στὴν Κηφισιά, στὴν ὁδὸ Καραϊσκάκη 12.
- 1953 Ἐπισκέπεται τὴ Ρωσία, μὲ πρόσκληση τῆς ρωσικῆς πρεσβείας, μαζὶ μὲ ἐκπροσώπους τοῦ πνεύματος καὶ τῆς πολιτικῆς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ὑπόλοιπη Εὐρώπη.
- 1954 Τὸν Ἰανουάριο συμμετέχει σὲ ἔκθεση Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν στὸ Βελιγράδι καὶ στὸν Καναδὰ (μαζὶ μὲ τοὺς ζωγράφους Α. Ἀστεριάδη, Ν. Χατζηκυριάκο-Γκίκα, Ν. Νικολάου, Σπ. Βασιλείου· τοὺς γλύπτες Γ. Παππά, Α. Σῶχο, Μ. Τόμπρο, Γ. Ζογγολόπουλο, καὶ τοὺς χαρακτεῖς Δ. Γαλάνη, Γιακουμάκη, Ε. Παπαδημητρίου, Α. Θεοδωρόπουλο.

- Συνεργάζεται για πρώτη φορά με τὸ «Θέατρο Τέχνης» καὶ τὸν Κάρολο Κούν. Φιλοτεχνεῖ τὰ σκηνικὰ καὶ τὰ κοστούμια γιὰ τὴν παράσταση «Γυμνὸς Μάσκες», τέσσερα μονόπρακτα τοῦ Λουίτζι Πιραντέλλο. Ἡ συνεργασία μετὰ τὸν Κάρολο Κούν θὰ συνεχιστεῖ γιὰ πολλὰ χρόνια σὲ παραστάσεις τόσο τοῦ σύγχρονου ρεπερτορίου ὅσο καὶ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ δράματος.
- 1955 Χωρίζει μετὰ τὴν Ἀγλαΐα Λυμπεράκη. Μετακομίζει μετὰ τὸν γιό του στὸ Κολωνάκι, στὴν ὁδὸ Καρνεάδου 15.
- 1957 Ἐκλέγεται τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Ἑργαστηρίου Ζωγραφικῆς στὴν ΑΣΚΤ.
- 1958 Ἀρχίζει νὰ συνεργάζεται μετὰ τὸ Ἑθνικὸ Θέατρο. Σχεδιάζει τὰ σκηνικὰ καὶ τὰ κοστούμια γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Παντελῆ Πρεβελάκη Τὰ χέρια τοῦ ζωντανοῦ θεοῦ, σὲ σκηνοθεσία Ἀλέξη Σολωμοῦ. Ἀντιπροσωπεύει τὴν Ἑλλάδα στὴν Μπιενάλε τῆς Βενετίας μαζί μετὰ τὸν Γιάννη Τσαρούχη καὶ τὸν γλύπτη Ἀντώνη Σῶχο. Ἐκθέτει 24 λάδια, προσχέδια γιὰ σκηνικὰ καὶ κοστούμια, λιθογραφίες καὶ σχέδια. Οἱ κριτικὲς γιὰ τὸ ἔργο του εἶναι ἐπαινετικὲς καὶ τὸ Δημοτικὸ Μουσεῖο τοῦ Τορίνο ἀγοράζει τὸ ἔργο «Ἐσωτερικὸ» (1955).
- 1959 Πραγματοποιεῖται ἡ πρώτη ἀτομικὴ του ἔκθεση στὴν αἴθουσα ἐκθέσεων «Ἄρμος», ὅπου παρουσιάζει κυρίως τὰ ἔργα ποὺ εἶχε ἐκθέσει στὴ Βενετία καὶ ἄλλες νεότερες συνθέσεις. Ὑστερα ἀπὸ πρόταση τῶν ἀρχιτεκτόνων Πρ.Βασιλειάδη, Ε.Βουρέκα καὶ Στάικου, σχεδιάζει τὴ γραμμικὴ σύνθεση γιὰ τὴ διακόσμηση τῶν ΒΔ καὶ ΝΑ ὀψων τοῦ ξενοδοχείου Χίλτον. Τὰ σχέδια ἐγκρίνονται καὶ ξεκινᾷ ἡ ἐκτέλεση τοῦ ἔργου. Ἀρχίζει νὰ συνεργάζεται μετὰ ἀρχιτέκτονες, καὶ οἱ ἀρχιτεκτονικὲς ἐφαρμογὲς του κοσμοῦν δημόσια κτίρια καὶ κατοικίες. Συμμετέχει στὴν ἔκθεση «Ἡ σκηνογραφία στὴν Ἑλλάδα» ποὺ διοργανώθηκε ἀπὸ τὸ σύλλογο μαθητῶν τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν. Σχεδιάζει τὴν προμετωπίδα γιὰ τὸ Τὸ Ἄξιον Ἐστί τοῦ Ὀδυσσεῆ Ἐλύτη ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις Ἴκαρος. Ἀγοράζει τὸ ἀτελιέ του στὴν ὁδὸ Δεινοκράτους 9.
- 1960 -61 Σὲ συνεργασία μετὰ ἀρχιτέκτονες φιλοτεχνεῖ συνθέσεις, μεταξὺ ἄλλων, γιὰ τὸ Ξενοδοχεῖο Μὸν Παρνὲς στὴν Παρνηθα, τὸ ξενοδοχεῖο τοῦ ΕΟΤ στὴ Φλώρινα καὶ γιὰ τὰ περίπτερα τοῦ ΟΛΠ στὴν Ἀκτὴ Καραϊσκάκη. Συμμετέχει σὲ ἔκθεση στὴ Δημοτικὴ Πινακοθήκη Ἀμμοχώστου. Φιλοτεχνεῖ τὴν προμετωπίδα γιὰ τὴν ἔκδοση Ἐξί καὶ μιὰ τύψεις γιὰ τὸν οὐρανὸ τοῦ Ὀδυσσεῆ Ἐλύτη γιὰ τὶς ἐκδόσεις Ἴκαρος.
- 1962 Φιλοτεχνεῖ τὰ δύο ἐξωτερικὰ τοιχία, τὸ μωσαϊκὸ τῆς αὐλῆς καὶ τὶς κεραμικὲς συνθέσεις τοῦ περιπέρου τοῦ ΕΟΤ «Διόνυσος» στοῦ Φιλοπάππου. Ἀρχίζει ἡ συνεργασία του μετὰ τὴν κεραμίστρια Ἐλένη Βερναρδάκη. Ἐκλέγεται τακτικὸ μέλος τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν. Ὁλοκληρώνεται ἡ ἐγγράφη γραμμικὴ σύνθεση σὲ μάρμαρο γιὰ τὸ Χίλτον καὶ γίνονται τὰ ἐγκαίνια τοῦ ξενοδοχείου. Φιλοτεχνεῖ τὴν προμετωπίδα στὴν ἔκδοση Ἄσμα ἥρωικὸ καὶ πένθιμο γιὰ τὸ χαμένο ὑπολοχαγὸ τῆς Ἀλβανίας τοῦ Ὀδυσσεῆ Ἐλύτη γιὰ τὶς ἐκδόσεις Ἴκαρος.

- 1963 Τὸν Ἀπρίλιο πραγματοποιεῖται ἡ δεύτερη ἀτομικὴ τοῦ ἔκθεση στὴν Αἴθουσα Τέχνης Ἀθηνῶν-Χίλτον. Ἐκτίθεται ἡ σειρά ἔργων τοῦ μὲ τίτλο Ἐπιτύμβια Σύνθεση Α΄-Ζ΄), ἡ «Νέα Γυναίκα» (1962), ἡ «Ἄνοιξη» (1963), καθὼς καὶ σχέδια καὶ μελέτες γιὰ τὶς ἀρχιτεκτονικὲς ἐφαρμογές.
- 1965 Τοῦ ἀπονέμεται ὁ Ταξίαρχης τοῦ Φοίνικα. Εἰκονογραφεῖ τὴν ἔκδοση Ποιήματα τοῦ Γιώργου Σεφέρη γιὰ τὶς ἐκδόσεις Ἴκαρος. Συμμετέχει στὴν ἔκθεση «Διακοσμητικὰ ὑφαντὰ τοίχου σὲ σχέδια Ἑλλήνων ζωγράφων» στὴν Αἴθουσα Τέχνης Ἀθηνῶν-Χίλτον καὶ στὴν Μπιενάλε Ταπισερί στὴ Λωζάννη.
- 1968 Φιλοτεχνεῖ τὰ σκηνικὰ καὶ τὰ κοστούμια γιὰ τὴν παράσταση Οἰδίπους Τύραννος τοῦ Θεάτρου Τέχνης σὲ σκηνοθεσίᾳ Κάρουλου Κούν, ποὺ παρουσιάστηκε στὸ Aldwych Theatre τοῦ Λονδίνου στὸ πλαίσιο τοῦ Παγκόσμιου Φεστιβάλ Θεάτρου.
- 1972 Πραγματοποιεῖται ἡ τρίτη ἀτομικὴ τοῦ ἔκθεση στὴν Γκαλερί Ἰόλα-Ζουμπουλάκη. Μεταξὺ ἄλλων, ἐκθέτει μιὰ σειρά ἔργων μὲ τίτλο «Ἐπιθαλάμια». Συμμετέχει γιὰ δεύτερη φορὰ στὴν Μπιενάλε Ταπισερί στὴ Λωζάννη.
- 1973 Βραβεύεται μὲ τὸ χρυσοῦ μετᾶλλιο γιὰ τὶς ταπισερί στὴ Διεθνή Ἐκθεση Χειροτεχνίας στὸ Μόναχο.
- 1978 Πραγματοποιεῖται ἡ τέταρτη ἀτομικὴ τοῦ ἔκθεση στὴν Γκαλερί Ζουμπουλάκη. Μιὰ μεγάλη ἐνότητα ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ παρουσιάζονται φέρει τὸν τίτλο Πανσέληνος. Συμμετέχει στὴ διεθνή ἔκθεση *Seconde rencontre internationale d'art contemporain* στὸ Grand Palais στὸ Παρίσι μαζί μὲ 22 ἄλλους Ἑλληνες ζωγράφους καὶ γλύπτες.
- 1979 Τοῦ ἀπονέμεται τὸ Ἀριστεῖο τῶν Τεχνῶν ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν
- 1983 Πέμπτη ἀτομικὴ ἔκθεση στὴν Γκαλερί Ζουμπουλάκη. Ὑστερα ἀπὸ 36 χρόνια διδασκαλίας ἀποχωρεῖ ἀπὸ τὴν ΑΣΚΤ.
- 1985 Φιλοτεχνεῖ τὴν κεραμικὴ σύνθεση γιὰ τὸ νέο δημαρχιακὸ μέγαρο Ἀθηνῶν.
- 1988 Ἀναδρομικὴ ἔκθεση τοῦ ἔργου τοῦ στὴν Ἐθνικὴ Πινακοθήκη (ΕΠΜΑΣ). Ὁ Ὅμιλος Ἐταιριῶν τῆς Ἐμπορικῆς Τράπεζας ἐκδίδει τόμο μὲ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ἔργου τοῦ, τὸν ὁποῖο ἐπιμελεῖται ὁ Βασίλης Φωτοπουλος.
- 1992 Ἐκτη ἀτομικὴ ἔκθεση στὴν Γκαλερί Ζουμπουλάκη
- 1996 Παντρεύεται τὴν Ἰωάννα Βασσάλου. Ἀναδρομικὴ ἔκθεση στὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν μὲ ἔργα ποὺ ἀνήκουν στὴ Συλλογὴ τῆς ΕΠΜΑΣ.
- 1997 Ἐβδομη ἀτομικὴ ἔκθεση στὴν Γκαλερί Ζουμπουλάκη
- 1999 Τοῦ ἀπονέμεται ὁ Ταξίαρχης τῆς Τιμῆς.
- 2000 Φιλοτεχνεῖ δύο συνθέσεις σὲ κεραμικὲς πλάκες καὶ σὲ ὀρειχάλκινα ἀνάγλυφα γιὰ τὸ σταθμὸ τοῦ μετρό Πανεπιστήμιο.
- 2001 Συμμετέχει στὴν ἔκθεση «Κλασικὲς Μνημὲς στὴ Σύγχρονη Ἑλληνικὴ Τέχνη», ποὺ διοργανώνεται ἀπὸ τὴν ΕΠΜΑΣ καὶ τὸ Ἴδρυμα Ἀλέξανδρος Ὠνάσης στὸ Olympic Towers στὴ Νέα Ὑόρκη. Πραγματοποιεῖται ἔκθεση ἔργων τοῦ μὲ τίτλο «Ἄγγελοι, Μουσικὴ, Ποίηση» στὸ Μουσεῖο Μπενάκη.
- 2002 Ὅγδοη ἀτομικὴ ἔκθεση στὴν Γκαλερί Ζουμπουλάκη
- 2004 Ἐνατὴ ἀτομικὴ ἔκθεση μιᾶς σειρᾶς ἔργων γλυπτικῆς μὲ τίτλο «Προεκτάσεις» στὴν Γκαλερί Ζουμ-

- πουλάκη
- 2005 Άναδρομική έκθεση στην Πινακοθήκη Κυκλάδων, στην Ήρμούπολη τῆς Σύρου. Ἡ έκθεση πού διοργάνωσε τὸ 2001 τὸ Μουσεῖο Μπενάκη παρουσιάζεται στὸν Πύργο Μπαζαίου στὴ Νάξο.
- 2006 Δέκατη ἀτομικὴ έκθεση στὴν Γκαλερί Ζουμπουλάκη. Παρουσιάζεται στὸ Μακεδονικὸ Μουσεῖο Σύγχρονης Τέχνης ἢ έκθεση μὲ τίτλο «Ἄγγελοι, Μουσικὴ, Ποίηση» πού εἶχε διοργανώσει τὸ Μουσεῖο Μπενάκη τὸ 2001.
- 2008 Άναδρομικὴ έκθεση μὲ τίτλο «Γιάννης Μόραλης. Μιὰ ἀνίχνευση» στὸ Μουσεῖο Σύγχρονης Τέχνης τοῦ Ἰδρύματος Βασίλη καὶ Ἑλίζας Γουλανδρῆ στὴ Χώρα τῆς Ἄνδρου.
- 2008 - 2009 Ἐκθεση σχεδίων του στο Μορφωτικὸ Ἰδρυμα Εθνικῆς Τραπεζῆς.
2009 Απεβίωσε στὴν Αθήνα στὶς 20 Δεκεμβρίου.

